

Nr 29.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående befrielse för förre extra ordinarie stationskarlen vid statens järnvägar J. G. Lundkvist från viss skadeståndsskyldighet; given Stockholms slott den 31 december 1920.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Walter Murray.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 31 december 1920.

Närvarande:

Statsministern friherre DE GEER, ministern för utrikes ärendena greve WRANGEL, statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, MALM, BERGQVIST, HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, TAMM, HANSSON.

Departementschefen, statsrådet Murray anförde:

På aftonen den 26 februari 1917 inträffade å Holmsvedens järnvägsstation en svår tågolycka, i det att ett söderifrån kommande tåg, som skulle passera stationen, felaktigt leddes in på ett stickspår samt, efter att hava kört sönder stoppbocken, kolliderade med en kolbox och ett

pumphus, med påföljd, att kolboxen och ena väggen till pumphuset krossades samt 10 personer dödades och stor skada å järnvägsmaterielen uppkom.

Såsom vållande till ifrågavarande olycka ställdes extra ordinarie stationskarlen John Gustav Lundkvist under åtal; och blev Lundkvist genom högsta domstolens utslag den 23 juli 1918 dömd för det brottsliga förfarande, som i målet låge honom till last, att undergå straffarbete i ett år sex månader samt att tillika varda avsatt från sin anställning vid statens järnvägar och förklarad oberättigad att vidare nyttjas i dylik befattning.

Till följd av att vid målets handläggning inför underrätten den genom olyckan vållade materialskadan icke hunnit bliva till beloppet fastställd, förbehöll sig järnvägsstyrelsen rätt att i särskild rättegång göra sin ersättningstalan gällande.

Sedan det blivit utrönt, att beloppet av ifrågavarande skada uppgått till 19,425 kronor, har Lundkvist i en till järnvägsstyrelsen ingiven, till Kungl. Maj:t ställd skrift hemställt att av nåd bliva befriad från skyldigheten att gälda ifrågavarande belopp, för vilket han erkänner sig ersättningsskyldig. Lundkvist anför därvid, bland annat, att han ser sig ur stånd att nu eller framdeles gälda ersättningen.

Av två vid ansökningen fogade, av stationsföreståndaren vid Holmsvedens station samt av vederbörande kommunalnämndsordförande utfärdade intyg framgår, att Lundkvist icke äger några som helst tillgångar att därmed kunna gälda sin skuld till statens järnvägar.

Järnvägs-
styrelsen.

För egen del har järnvägsstyrelsen i skrivelse den 20 mars 1920 anført, att någon utsikt för att Lundkvist framdeles skall vinna sådan ekonomisk ställning, att han må bliva i stånd att fullgöra sin skadeståndsskyldighet, icke anses förefinnas. Statens fordran hos Lundkvist torde därför enligt styrelsens förmenande få anses vara värdelös, och upprätthållandet av densamma utan gagn. På grund härav och då fordringens upprätthållande torde komma att på Lundkvist verka nedtryckande i psykiskt hänseende, finner styrelsen det vara önskvärt, att fordringen efterskänkes. Styrelsen har fördenskull, under framhållande, hurusom 1918 års lagtima riksdag på framställning av Kungl. Maj:t medgivit befrielse för förste kontorsbiträdet A. W. Kjellson från honom i anledning av ansvar för tågsammanstötning åliggande ersättningsskyldighet, hemställt, det Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Lundkvist må befrias från den honom i anledning av omhandlade tågolycka åliggande ersättningsskyldighet samt att förenämnda belopp 19,425 kronor må ur statens järnvägars räkenskaper avskrivas.

I infortrat utlåtande den 30 mars 1920 har statskontoret, då i före- Statskontoret
varande fall syntes föreligga skäl av enahanda beskaffenhet, som föran-
ledde 1918 års lagtima riksdag att medgiva befrielse för förste kontors-
biträdet A. W. Kjellson från ersättningsskyldighet, förordat bifall till
framställningen.

Av utredningen i ärendet framgår, att Lundkvist är medellös samt Departement-
att anledning icke finnes att antaga, att han någonsin framdeles skall chefsen.
bliva i stånd att fullgöra den ersättningsskyldighet, som på grund av
ifrågavarande järnvägsolycka åligger honom. Statens fordringsanspråk
hos Lundkvist torde med hänsyn härtill få anses utan värde och ett
fasthållande därvid ändamålslost. För Lundkvist åter kan skuldbördan
kännas betungande. Jag anser därför riksdagens medgivande böra in-
hämtas till befrielse för Lundkvist från ifrågavarande ersättningsskyl-
dighet och hemställer således, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen
medgiva,

att förre extra ordinarie stationskarlen John Gustav
Lundkvist må befrias från honom åliggande skyldighet
att i anledning av järnvägsolyckan vid Holmsveden
den 26 februari 1917 till järnvägsstyrelsen utgiva
skadestånd,

samt att det belopp av 19,425 kronor, vartill
järnvägsstyrelsens fordran å Lundkvist i räkenskaperna
upptagits, må avskrivas.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda
hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall
samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse,
bilaga till detta protokoll utvisar, skulle avlätas till
riksdagen.

Ur protokollet:

August Wrede.